

Така тѣ се надбѣгвали седемдесетъ и седемъ пѣти и винаги ежътъ надбѣгвалъ. Щомъ заякътъ стигне единия край и чува: „О-хо! азъ откога съмъ тука!“ На седемдесетъ и осмия пѣтъ заякътъ не стигналъ края на браздата, а на средата падналъ, кръвъ бликнала изъ устата му и умрѣлъ.

Ежътъ взелъ спечелената бутилка вино и жълтицата, взелъ жена си подъ ржка и радостно си тръгнали за дома. Ако не сж умрели, то си живѣятъ и до днесъ.

Наближава.

Наближава вече по насъ
да пристигне дѣдо Мразъ
и по цѣлото поле
с'метла ледна ще мете!

Но за това пѣкъ на пукъ
сбрани всички ние тукъ,
с'нова хубава шейна
ще го срѣщнемъ съ „ура!“

Кум. Мит.